

Caracterizarea personajului Ghita Pristanda din opera O noapte furtunoasa scrisa de I. L. Caragiale

Personaj secundar, static, unidimensional, realizat in maniera realista, cu mijloacele comicului.

Modalitati de caracterizare:

- caracterizarea directa: prin intermediul didascaliiilor; prin portretul facut de alte personaje; autocaracterizare;

- caracterizare indirecta: prin limbaj, gesturi, atitudini, mimica, ton; prin propriile actiuni, ganduri si simtiri; prin intermediul mediului social in care traieste; prin relatiile lui cu celelalte personaje; prin nume.

Ghita Pristanda este mai degraba o marioneta a celor din jur, decat a autorului, in a carui atitudine fata de acest personaj pare a se strecura o unda de compasiune.

Ghita Pristanda, "bietul politai", este un personaj mai complex si mai interesant decat alti eroi ai Scrisorii pierdute, poate si pentru ca el nu intra in dependenta directa cu trama comediei, devenind un simplu instrument. Statutul sau existential, dictat de pozitia sociala, se fixeaza in limitele servilismului voit umil, asumat constient, cu care, de altfel, isi motiveaza si micile venituri ilicite: "Statul n-are idee de ce face omul acasa, ne cere numai datoria; dar de! noua copii si optzeci de lei pe luna; famelie mare, renumeratie mica, dupa buget. Pentru el comandamentul suprem este "datoria", convertita, in fond, intr-o actiune pentru sine, pentru ca este suficient de istet sa inteleaga ca, intr-o societate a conventiilor si compromisurilor, isi poate exersa functia cu o maleabilitate care sa-i asigure linistea. Il serveste pe Tipatescu, dar nu se fereste sa-l linguseasca pe Catavencu sau sa-l trimita la telegraf pe prefect fara motiv.

Conditia sa este fixata, Pristanda este cel care asculta si executa, functionalitatea si existenta sa ca personaj sunt strict delimitate, ticul verbal, formulele tip, formele incorecte ale unor cuvinte ("renumeratie", "famelie", "scro-fulos", "momental", "bampir", "catrindala" s.a.) tradeaza un deficit de cultura.

Tot lui ii apartine si ultima replica a piesei ("Curat constitutional!"), o afirmatie rostita mecanic, dar infirmata de intreaga desfasurare a comediei.

Daca vom privi piesa in universul ei interior, vom observa ca, spre deosebire de alte personaje, Ghita Pristanda este mai degraba o marioneta a celor din jur, decat a autorului, in a carui atitudine fata de acest personaj pare a se strecura o unda de compasiune.